

13 april 2019 vogelexcursie langs een stukje noordrand van de Hoeksche Waard

Op een koude, maar gelukkig zonnige morgen vertrekken we met 9 man/vrouw naar het einde van de Boonsweg om daar onze vogelexcursie te beginnen. Vorig voorjaar waren hier ongeveer gebleven en nu begonnen we hier en wilden we een stuk richting Heinenoord lopen. Onze gids Menno, is na een operatie aan z'n been, gelukkig weer zo goed als opgeknapt en kan ons weer begeleiden.

We lopen het bos nog maar net in en horen al volop vogelgezang en krijgen gelijk al een mooi vogeltje in beeld: de zwartkop. Een heerlijk vrolijk helder gefluit. We hebben deze vogel heel vaak gehoord deze morgen. Ook volop groenlingen te zien en te horen en worden we verrast door een kort heel helder gezang, dat zich steeds na een tijdje herhaalt. Het is de cetti's zanger, een donkerbruin klein vogeltje, dat steeds vaker te horen is tegenwoordig (te zien is hij lastiger).

Ook vanmorgen hebben we hem zeer regelmatig gehoord. Veel tjiftjaffen en fitissen hier. Ook zien we een kneu lekker in het ochtendzonnetje zitten. We komen aan bij de Heinenoordtunnel en zien dat al de bomen beschermd zijn met gaas tegen de bevervraat. Dat was ook wel nodig, want alle bomen die hier stonden, zijn vakkundig door de bevers omgehaald. In het riet zien we nog een rietgors zitten. Net voorbij de Heinenoordtunnel gaan we opnieuw het bos in en zien we boomkruipers. Ze zijn zeer behendig met het inspecteren van de boomschors op zoek naar insecten. Op z'n kop, onderste boven, het maakt ze niets uit, alles gaat even vlug. De grote bonte specht komt ook regelmatig langs en we horen af en toe z'n roffel. Ergens langs dit mooie pad nemen we een afslag en komen na wat klauteren langs een akker uit. Links akker en rechts griend. Hier zien we een vogeltje het riet in duiken. Het blijkt een blauwborst. We blijven een tijdje wachten of dat hij nog tevoorschijn komt, maar helaas we horen hem nog wel, maar krijgen hem niet meer te zien. Boven de akker vliegt een kleine plevier en een stukje verderop zien we een witgatje, die doet z'n naam eer aan. Vlak voor de koffie horen we een scheurend geluid en zien opnieuw een witgatje, maar deze staat in geen enkele vogelgids.

Met de koffie treffen we het, want Nick is afgelopen week jarig geweest en trakteert op heerlijke koeken. Tijdens de koffie passeren wat mensen met honden, Eén is er wel geïnteresseerd in wat we al allemaal gezien hebben. We noemen onze mooiste waarnemingen op. Als hij verder is gelopen, bedenken we dat we er één zijn vergeten te noemen en willen hem nog na roepen: "Hé KNEUS", maar bedenken net op tijd dat dat wat vreemd over kan komen.

Na de koffie gaan we een mooi griendpad in. Van te voren was nog even gecheckt of de brug op het einde van het pad er wel ligt. Deze was namelijk een tijdje geleden weggehaald. Maar gelukkig deze lag er nu weer. Maar helaas kwamen we er na 100 meter achter dat nu de brug aan het begin van het pad er niet was. Een rondje lopen gaat helaas niet, maar als we bij het einde van het pad beginnen, kunnen we toch een heel eind lopen. We hebben mooi uitzicht op een stukje Oude Maas en boven de griend zien we eerst een havik en later een paartje bruine kiekendieven. Nadat we uit dit pad weer op de dijk staan, gaan we aan de terugweg beginnen. Tot de Heinenoordtunnel lopen we dezelfde route en nemen daarvandaan een stukje Jack Dawson Greenpad. Om toch halverwege het laatste stukje van vanmorgen weer door het bos te lopen. We zien nog een sperwer tot slot. Af en toe wordt het pad verspert door een omgevallen boom, maar gelukkig zijn er sterke mannen in de buurt, die de weg weer vrij kunnen maken.

Zo komt er, na ruim acht kilometer wandelen, een einde aan een hele mooie ochtend, waar we samen gezellig en plezierig op pad waren door een mooi en wat onbekend stukje Hoeksche Waard. En met het weer hadden we het ontzettend getroffen, want 's middags viel er van tijd tot tijd een winterse bui.

René Koster